

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004

Julkaistu Helsingissä 25 päivänä elokuuta 2004

N:o 772—782

SISÄLLYS

N:o		Sivu
772	Laki tuloverolain muuttamisesta	2167
773	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 2 §:n muuttamisesta	2173
774	Laki elinkeinötulon verottamisesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta	2174
775	Laki verotusmenettelystä annetun lain 16 ja 17 §:n muuttamisesta	2175
776	Valtioneuvoston asetus metsätaloudesta saatujen tulojen verotuksessa noudatettavista tuottope- rusteista annetun valtioneuvoston asetuksen I §:n muuttamisesta	2176
777	Valtioneuvoston asetus metsätaloudesta saatujen tulojen verotuksessa noudatettavista tuottope- rusteista annetun valtioneuvoston asetuksen I §:n muuttamisesta	2177
778	Valtioneuvoston asetus voimaantulosäännöksen muuttamisesta valtioneuvoston asetuksessa maaseudun kehittämistä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta annetun valtioneu- voston asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta	2178
779	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2004 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	2179
780	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2004 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	2183
781	Maa- ja metsätalousministeriön asetus Luvian kunnassa todetun Newcastle'n taudin vuoksi perustettavasta valvontavyöhykkeestä	2188
782	Verohallituksen päätös vuoden 2004 kiinteistöverotuksen päättymisestä	2190

N:o 772

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 107 §:n 1 momentti
ja 143 §:n 5 momentti, sellaisena kuin niistä on 143 §:n 5 momentti laissa 896/2001,
muutetaan 34 §, 58 §:n 4 momentti, 68, 96, 132 ja 133 §,
sellaisina kuin niistä ovat 34 § osaksi laissa 1170/1998, 58 §:n 4 momentti laissa 1502/1993,
68 § osaksi laissa 1549/1995 ja 96 § laeissa 1218/1999 ja 896/2001 sekä 133 § laissa 996/1996,
ja
lisätään lakiin uusi 34 a ja 54 d §, 60 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 96 a ja 131 a §
sekä 134 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

34 §

*Henkilövakuutukseen perustuvien
vakuutuskorvausten veronalaisuus*

Henkivakuutuksen sekä 34 a §:ssä tarkoi-

tetun vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuu-
tuksen nojalla saatu vakuutusmaksu on
veronalaista pääomatuloa ja muun henkilö-
vakuutuksen nojalla saatu vakuutusmaksu
on veronalaista ansiotuloa siten kuin jäljem-
pänä säädetään.

HE 80/2004
VaVM 9/2004
EV 110/2004

Henkivakuutuksena pidetään vain sellaista vakuutussopimusta, jossa on sovittu vakuutetusta ja edunsaajasta ja joka kuuluu henkivakuutusluokkiin 1 a, 1 c, 2 ja 3 sen mukaan kuin vakuutuslainsäädännössä tai sen nojalla säädetään. Henkivakuutukseen sisältyvän riskin tulee lisäksi vastata sosiaali- ja terveysministeriön ohjeistuksessaan noudattamia perusteita. Henkivakuutus suorituksena pidetään säästösumman lisäksi myös vakuutusmaksujen palautuksena tai takaisinostolla saatua määrää samoin kuin muutosarvoa eli sitä arvoa, joka on luettu vakuutuksenottajan hyväksi muutettaessa vakuutusta muunlaiseksi vakuutukseksi.

Henkivakuutukseen perustuvasta vakuutus-suorituksesta on veronalaista vain vakuutuksen tuotto, jos:

1) vakuutussuoritus vakuutussopimuksen mukaan maksetaan säästösummana eli kerta-suorituksena tai useampana eränä lyhyempänä kuin kahden vuoden aikana vakuutetun saavutettua määrään; ja

2) vakuutussuoritus tulee vakuutussopimuksen mukaan vakuutuksenottajalle itselleen tämän ollessa vakuutettuna tai vakuutuksenottajan puolisolle, vakuutuksenottajan suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa olevalle perilliselle, ottolapselle tai tämän rintaperilliselle, kasvattilapselle taikka puolison lapselle.

Henkivakuutuksen tuotto on pääomatuloa silloinkin, kun 3 momentissa tarkoitetut edellytykset täyttävän vakuutuksen on ottanut vakuutetun työnantaja.

Jos vakuutussopimus sisältää useita vakuutuksia, verotuksessa vakuutusmaksu jaetaan eri vakuutuksille vakuutusmatemaattisin perustein.

34 a §

Luonnollisen henkilön ottamaan vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen perustuvat eläkkeet ja muut vakuutus-suoritukset

Veronalaista pääomatuloa on verovelvollisen tai tämän puolison ottamaan vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen perustuva eläke ja muu vakuutussuoritus. Pääomatuloa on myös tällaiseen vakuutukseen pe-

rustuva perhe-eläke, jos eläkkeen saajana on vakuutetun rintaperillinen, puoliso tai tämän rintaperillinen.

Kertamaksullinen eläke on veronalaista ansiotuloa siten kuin 81 §:ssä säädetään.

Vapaaehtoisena eläkevakuutuksena pidetään sellaista vanhuuseläkevakuutusta ja perhe-eläkevakuutusta sekä tällaiseen vakuutukseen liittyvää työkyvyttömyyseläkevakuutusta ja työttömyyseläkevakuutusta, johon perustuva eläke on tarkoitettu maksettavaksi toistuvina erinä puolivuositain tai lyhyemmin väliajoin vakuutetun tai edunsaajan jäljellä olevan eliniän tai vähintään kahden vuoden ajan.

Jos vakuutukseen perustuva eläke maksetaan 3 momentista poiketen lyhyempänä kuin kahden vuoden aikana tai jos eläke tai muu suoritus maksetaan 54 d §:n 2 momentin vastaisesti, maksettu määrä luetaan pääomatuloksi 50 prosentilla korotettuna. Korotusta ei kuitenkaan määrätä siltä osin kuin verovelvollinen osoittaa, että vakuutuksen maksuja ei ole vähennetty Suomen verotuksessa.

54 d §

Vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksut

Verovelvollisella on oikeus vähentää oman 34 a §:ssä tarkoitetun vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksensa maksuja 5 000 euroa vuodessa. Vähennyskelpoinen enimmäismäärä on kuitenkin 2 500 euroa, jos verovelvollisen työnantaja on verovuonna maksanut verovelvolliselle ottamansa vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksuja. Vähennysoikeus koskee vakuutusta, jonka on ottanut verovelvollinen tai tämän puoliso ja jossa verovelvollinen on vakuutettuna.

Vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on, että vakuutussopimuksen mukaan eläkettä aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 62 vuotta ja että vakuutusta ei voida takaisinostaa mainittua ikää aikaisemmin muilla vakuutetun olosuhteisiin liittyvillä perusteilla kuin vakuutetun vähintään vuoden kestäneen työttömyyden tai pysyvän työkyvyttömyyden, puolison kuoleman tai avioeron perusteella. Kertamaksullisen eläkevakuutuksen maksut eivät ole vähennyskelpoisia.

Mitä 1 momentissa säädetään työnantajan ottamasta vakuutuksesta, sovelletaan vastavasti vakuutukseen, jonka avoin yhtiö on ottanut yhtiömiehelleen, kommandiittiyhtiö vastuunalaiselle yhtiömiehelleen ja osakeyhtiö sellaiselle osakkaalleen, jota ei työntekijäin eläkelain 1 d §:n mukaan pidetä mainittua lakia sovellettaessa työsuhteessa olevana.

Muusta kuin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa asuvasta tai siellä kiinteästä toimipaikasta toimivasta vakuutuslaitoksesta otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut eivät ole vähennyskelpoisia. Ulkomailta Suomeen muuttaneen henkilön, lukuun ottamatta henkilöä, joka on ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen Suomeen muuttamista edeltäneiden viiden vuoden aikana, maksamat tällaisen vakuutuksen maksut ovat kuitenkin 1—3 momentin mukaisesti vähennyskelpoisia hänen verotuksessaan muuttovuodelta ja kolmelta sitä seuraavalta vuodelta, jos maksut perustuvat vakuutukseen, joka on otettu vähintään yhtä vuotta ennen henkilön Suomeen muuttamista.

58 §

Korkomenot

Verovelvollisella ei ole myöskään oikeutta vähentää korkoa, joka kohdistuu:

- 1) korkotulon lähdeverosta annetussa laissa tarkoitettuun korkotuloon tai mainitun lain mukaisen joukkovelkakirjan luovutuksen yhteydessä saatuun jälkimarkkinahyvitykseen;
- 2) vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen.

60 §

Alijäämä ja pääomatulolajin tappio

Edellä 54 d §:ssä tarkoitettut vakuutusmaksut vähennetään pääomatuloista 1 momentissa tarkoitettujen vähennysten jälkeen. Jos vähennysten yhteismäärä on suurempi kuin veronalaisten pääomatulojen yhteismäärä, verovelvollisella on oikeus tehdä verosta 131 a ja 132—134 §:ssä tarkoitettu erityinen alijää-

mähvyitys. Vakuutusmaksujen perusteella ei vahvisteta pääomatulolajin tappiota.

68 §

Työnantajan maksamat vakuutusmaksut

Työnantajan maksamat työntekijän säästöhenkivakuutuksen ja vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksut ovat vakuutetun veronalaista ansiotuloa.

Työnantajan maksamat työntekijälleen ottaman 54 d §:n 2 momentissa säädetty edellytykset täyttävän vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksut katsotaan vakuutetun veronalaiseksi ansiotuloksi kuitenkin vain siltä osin kuin niiden yhteismäärä verovuonna ylittää 8 500 euroa.

Jos verovelvollisella on eri työnantajien ottamia 2 momentissa tarkoitettuja vakuutuksia, mainittuun enimmäismäärään luetaan kaikkien työnantajien maksamat maksut.

Mitä tässä pykälässä säädetään työnantajan ottamasta vakuutuksesta, sovelletaan vastavasti vakuutukseen, jonka avoin yhtiö on ottanut yhtiömiehelleen, kommandiittiyhtiö vastuunalaiselle yhtiömiehelleen ja osakeyhtiö sellaiselle osakkaalleen, jota ei työntekijäin eläkelain 1 d §:n mukaan pidetä mainittua lakia sovellettaessa työsuhteessa olevana.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, veronalaiseksi ansiotuloksi katsotaan työnantajan maksamat maksut, jos vakuutus on otettu muualta kuin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa asuvasta tai siellä kiinteästä toimipaikasta toimivasta vakuutuslaitoksesta. Ulkomailta Suomeen muuttaneen henkilön, lukuun ottamatta henkilöä, joka on ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen Suomeen muuttamista edeltäneiden viiden vuoden aikana, veronalaista ansiotuloa eivät ole muuttovuonna ja kolmena sitä seuraavana vuotena työnantajan maksamat tällaisen vakuutuksen maksut siltä osin, kuin maksut eivät ylitä 8 500 euroa, jos maksut perustuvat vakuutukseen, joka on otettu vähintään yhtä vuotta ennen henkilön Suomeen muuttamista.

96 §

Pakollisen eläkevakuutuksen maksut

Verovelvollisella on oikeus vähentää puh-

taasta ansiotulostaan lakisääteinen työntekijän eläkemaksu ja työttömyysvakuutusmaksu sekä omasta ja puolisonsa pakollisesta eläkevakuutuksesta suorittamansa maksut.

Verovelvollisen oman tai hänen puolisonsa eläkevakuutuksen maksujen vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on lisäksi, ettei saman vakuutuksen maksuja ole vähennetty elinkeinotulosta tai maatalouden tulosta.

Pakollisen eläkevakuutuksen maksut vähennetään sen puolison ansiotuloista, joka on vaatinut vähennystä. Vaatimus on esitettävä ennen vähennysvuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä. Jollei vähennystä voida tehdä siten kuin puoliset ovat sitä vaatineet, se tehdään ensisijaisesti sen puolison tuloista, jonka valtionverotuksen puhtaan ansiotulon määrä on suurempi.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään pakollisesta eläkevakuutuksesta, sovelletaan vastaavasti yrittäjien eläkelain (468/1969) ja maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaiseen eläkevakuutukseen, jonka ottaminen ei työtulon vähäisyyden tai viljelmän koon johdosta ole pakollista. Sama koskee vastaavaa ulkomaista eläkevakuutusta.

96 a §

Kollektiivisen lisäeläketurvan maksut

Verovelvollisella on oikeus vähentää puhtaasta ansiotulostaan eläkesäätiössä, eläkekassassa tai vakuutusyhtiössä kollektiivisesti järjestetystä lisäeläketurvasta suorittamiensa maksuja 5 prosenttia eläketurvan järjestäneen työnantajan verovelvolliselle verovuonna maksaman palkan määrästä, kuitenkin enintään 5 000 euroa vuodessa. Maksut eivät ole vähennyskelpoisia siltä osin kuin niiden määrä ylittää työnantajan lisäeläketurvasta maksaman määrän. Vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on lisäksi, että eläkettä aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta.

Kollektiivisella lisäeläketurvalla tarkoitetaan työnantajan työntekijöistä koostuvalle henkilöpiirille järjestämää vapaaehtoista lisäeläketurvaa, jonka henkilöpiiri on määritelty ryhmittäin työalan tai muun siihen verrattavan perusteen mukaan siten, ettei se tosiasiassa kohdistu nimettyihin tai muutoin yksilöllisesti

määrättyihin henkilöihin. Kollektiivisena lisäeläketurvana ei pidetä järjestelyä, joka on tarkoitettu koskemaan vain yhtä työnantajan palveluksessa olevaa henkilöä kerrallaan.

Muusta kuin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa asuvasta tai siellä kiinteästä toimipaikasta toimivasta vakuutuslaitoksesta otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut eivät ole vähennyskelpoisia. Ulkomailta Suomeen muuttaneen henkilön, lukuun ottamatta henkilöä, joka on ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen Suomeen muuttamista edeltäneiden viiden vuoden aikana, maksamat tällaisen vakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia hänen verotuksessaan muuttovuodelta ja kolmelta sitä seuraavalta vuodelta, jos maksut perustuvat vakuutukseen, joka on otettu vähintään yhtä vuotta ennen henkilön Suomeen muuttamista.

131 a §

Erityinen alijäämähyvitys

Jos luonnollisen henkilön 60 §:n 1 momentissa tarkoitettujen vähennysten ja 54 d §:n nojalla vähennyskelpoisten vakuutusmaksujen yhteismäärä on suurempi kuin veronalaisen pääomatulojen yhteismäärä, pääomatulojen tuloveroprosentin mukainen osuus yli menevästä osasta, kuitenkin enintään pääomatulojen tuloveroprosentin mukainen osuus vakuutusmaksuista, vähennetään ansiotulon verosta (*erityinen alijäämähyvitys*).

132 §

Alijäämähyvitysten vähentäminen verovelvollisen valtionverosta

Alijäämähyvitykset vähennetään verovelvollisen ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta sen jälkeen, kun verosta on vähennetty valtionverotuksen invalidivähennys ja valtionverotuksen elatusvelvollisuusvähennys. Pelkästään ansiotuloista menevästä valtion tuloverosta vähennettävä määrä on kuitenkin enintään kolme neljäsosaa alijäämähyvitysten määrästä.

Erityinen alijäämähyvitys vähennetään ensisijaisesti ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta sen jälkeen, kun verosta on

vähennetty muut verosta tehtävät vähennykset. Erityinen alijäämähyvitys vähennetään alijäämähyvityksen jälkeen.

133 §

Alijäämähyvitysten vähentäminen verovelvollisen eri veroista

Se osa alijäämähyvityksistä, jota ei ole vähennetty 132 §:n mukaan pelkästään valtionverosta, vähennetään verovelvollisen valtiolle suoritettavasta tuloverosta, kunnallisverosta, vakuutetun sairausvakuutusmaksusta ja kirkollisverosta. Hyvitykset jaetaan tällöin vähennettäväksi eri veroista näiden verojen määrän suhteessa 132 §:n mukaan tehdyn vähennyksen jälkeen.

Siltä osin kuin erityinen alijäämähyvitys ylittää ansiotulosta suoritettavan tuloveron määrän, se vähennetään kunnallisverosta, vakuutetun sairausvakuutusmaksusta ja kirkollisverosta näiden verojen suhteessa sen jälkeen, kun näistä veroista on tehty muut niihin kohdistuvat vähennykset.

134 §

Alijäämähyvitysten siirtäminen puolisolle

Mitä 1 momentissa säädetään alijäämähyvityksestä, sovelletaan vastaavasti erityiseen alijäämähyvitykseen. Erityinen alijäämähyvitys vähennetään puolison verosta kuitenkin ilman vaatimusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005. Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä ja sen jälkeen maksettaviin vakuutusmaksuihin ja eläkkeisiin sekä muihin eläkevakuutuksen perusteella maksettuihin suorituksiin jäljempänä säädetyin poikkeuksin.

Viimeistään 5 päivänä toukokuuta 2004 otetun vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksut vähennetään verovuonna 2005 ansiotulosta tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Jos vähennysoikeus edellyttää selvitystä tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen tuloverolain 96 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitet-

tujen edellytysten täyttymisestä, verovelvollinen voi vähentää enintään sen määrän, jonka hän olisi voinut vähentää verovuonna 2004. Vakuutus katsotaan otetuksi, kun vakuutus-sopimuksen mukaisia maksuja on alettu maksaa.

Vakuutusmaksujen vähennyskelpoisuuden edellytyksenä olevaa 62 vuoden ikärajaa sovelletaan 6 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen otettaviin vakuutuksiin verovuodesta 2004 alkaen. Viimeistään 5 päivänä toukokuuta 2004 otettuihin vakuutuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaista ikärajaa verovuosina 2005—2009. Vakuutus katsotaan otetuksi, kun vakuutus-sopimuksen mukaisia maksuja on alettu maksaa.

Verovuonna 2005 verovelvollinen voi vähentää 2 momentissa tarkoitettua ja 6 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen otetun vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksuja yhteensä enintään 8 500 euroa. Tällöin vähennetään ensisijaisesti ensiksi mainitun vakuutuksen maksut.

Poiketen siitä, mitä tämän lain 34 a §:ssä säädetään, viimeistään 5 päivänä toukokuuta 2004 otetun 34 a §:ssä tarkoitettua vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen perusteella maksettava eläke ja muu vakuutus-suoritus on veronalaista ansiotuloa siltä osin kuin eläke tai muu vakuutus-suoritus maksetaan ennen lain voimaantuloa tai verovuonna 2005 maksetuista maksuista kertyneestä vakuutus-säästöstä ja sille vakuutusaikana kertyneestä tuotosta.

Vakuutusyhtiön on veroviranomaisen pyynnöstä esitettävä viimeistään 5 päivänä toukokuuta 2004 otetun yksilöllisen vapaaehtoisen eläkevakuutus-sopimuksen osalta tiedot vakuutus-säästön määrästä, säästön kartumisesta sekä tästä säästöstä maksetuista eläkkeistä samoin kuin muut verotusta varten tarpeelliset tiedot.

Jos verovelvollinen on ottanut yksilöllisen vapaaehtoisen eläkevakuutuksen viimeistään 5 päivänä toukokuuta 2004 ja vakuutusmaksuja on maksettu vuoden 2005 jälkeen eikä 5 momenttia voida soveltaa sen johdosta, että 6 momentissa tarkoitettuja tietoja ei ole luotettavasti saatu, vakuutuksen perusteella maksettu eläke jaetaan saadun selvityksen perusteella arvioimalla ansio- ja pääomatuloksi.

Kollektiiviseen lisäeläkejärjestelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä verovuodesta 2005 alkaen, jos verovelvollinen on ollut työnantajan järjestämän kollektiivisen lisäeläkejärjestelyn piirissä 5 päivänä toukokuuta 2004.

Tämän lain 68 §:n 2 momentin soveltamisen edellytyksenä olevaa 54 d §:n 2 momentin mukaista ikärajaa sovelletaan 6 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen otettaviin vakuutuksiin. Viimeistään 5 päivänä touko-

kuuta 2004 otettuihin vakuutuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa olleiden säännösten mukaista ikärajaa.

Rekisteröityjen yrittäjien eläkelaisissa ja maatalousyrittäjien eläkelaisissa tarkoitetun lisäeläkevakuutuksen maksujen vähennyskel-
poisuuteen ja sen perusteella maksetun eläkkeen verotukseen sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään pakollisen eläkevakuutuksen maksuista ja sen perusteella maksettavasta eläkkeestä.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 773

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 2 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1207/2001 ja 1149/2003, uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, seuraavasti:

2 §

Palkkaan luetaan työnantajan maksamat tuloverolain 68 §:n 2 momentissa tarkoitetut vakuutusmaksut vain siltä osin kuin niiden määrä verovuonna ylittää 8 500 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 774

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968)
8 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1109/1996, sekä
muutetaan 8 §:n 3 momentin 1 kohta seuraavasti:

8 §

Henkivakuutuksesta suoritettavat vakuutusmaksut ovat vähennyskelpoisia vain silloin, kun

1) vakuutuksen edunsaajana on vakuutettu työntekijä tai hänen tuloverolain 34 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettu omaisensa, tai

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 775

Laki**verotusmenettelystä annetun lain 16 ja 17 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 16 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1122/1996, ja
lisätään 17 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 565/2004, uusi 6 momentti, jolloin nykyinen 6 momentti siirtyy 7 momentiksi, seuraavasti:

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

 Työnantajan on toimitettava verohallinnolle tiedot perimistään työntekijän eläkemaksuista, työttömyysvakuutusmaksusta samoin kuin tuloverolain 96 ja 96 a §:ssä tarkoitettuja maksuista.

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

 Työnantajan ja tuloverolain 54 d §:ssä tarkoitetun muun vakuutusentottajan on ilmoitettava verohallinnolle ne verovelvolliset, joille se on verovuonna maksanut vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksuja. Työnantajan on lisäksi ilmoitettava verohallinnolle kunkin työntekijän osalta maksamansa kollektiivisen lisäeläketurvan maksut.

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

HE 80/2004
 VaVM 9/2004
 EV 110/2004

2 440201/115

N:o 776

Valtioneuvoston asetus**metsätaloudesta saatujen tulojen verotuksessa noudatettavista tuottoperusteista annetun valtioneuvoston asetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä elokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, *muutetaan* metsätaloudesta saatujen tulojen verotuksessa noudatettavista tuottoperusteista 28 päivänä marraskuuta 2002 annetun valtioneuvoston asetuksen (995/2002) 1 §:ää Haukiputaan kunnan osalta seuraavasti:

1 §
Verokuutiometrin keskimääräiset raha-arvot ovat seuraavat:

Lääni ja kunta	Verokuutiometrin keskimääräinen raha-arvo, euroa		
	I	II	III
	Kanto-hinta-alue	Kanto-hinta-alue	Kanto-hinta-alue

Oulun lääni

Haukipudas	14,54	13,38	—
------------------	-------	-------	---

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä elokuuta 2004 ja sitä sovelletaan vuodelta 2002 toimitettavassa tulo- ja varallisuusverotuksessa.

Helsingissä 19 päivänä elokuuta 2004

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

Neuvotteleva virkamies Merja Taipalus

N:o 777

Valtioneuvoston asetus**metsätaloudesta saatujen tulojen verotuksessa noudatettavista tuottoperusteista annetun valtioneuvoston asetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä elokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, *muutetaan* metsätaloudesta saatujen tulojen verotuksessa noudatettavista tuottoperusteista 27 päivänä marraskuuta 2003 annetun valtioneuvoston asetuksen (985/2003) 1 §:ää Haukiputaan kunnan osalta seuraavasti:

1 §
Verokuutiometrin keskimääräiset raha-arvot ovat seuraavat:

Lääni ja kunta	Verokuutiometrin keskimääräinen raha-arvo, euroa		
	I	II	III
	Kanto-hinta-alue	Kanto-hinta-alue	Kanto-hinta-alue

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä elokuuta 2004, ja sitä sovelletaan vuodelta 2003 toimitettavassa tulo- ja varallisuusverotuksessa.

Oulun lääni

Haukipudas	13,96	12,84	—
------------------	-------	-------	---

Helsingissä 19 päivänä elokuuta 2004

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

Neuvotteleva virkamies Merja Taipalus

N:o 778

Valtioneuvoston asetus

voimaantulosäännöksen muuttamisesta valtioneuvoston asetuksessa maaseudun kehittämistä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä elokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan maaseudun kehittämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 2004 annetun valtioneuvoston asetuksen (555/2004) voimaantulosäännös seuraavasti:

Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä kesäkuuta 2004. Voimaantulosäännöksen 3 momenttia sovelletaan sellaiseen hakemukseen, jonka tekijä täyttää 40 vuotta viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2004.

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä elokuuta 2004.

Helsingissä 19 päivänä elokuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Vanhempi hallitussihteeri Katriina Pessa

N:o 779

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2004 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä elokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan vuodelta 2004 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta 23 päivänä tammikuuta 2004 annetun valtioneuvoston asetuksen (39/2004) 3 §:n 5 kohta, 6 §:n 3 momentti, 7, 12 ja 13 § sekä liite 3 seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

5) *eläinryhmällä* emolehmiä, vähintään kahdeksan kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, lypsylehmiä, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä hiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä hiehoja, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä sonneja, yli kahden vuoden ikäisiä sonneja, teurastettuja hiehoja, emakoita, karjuja, lihasikoja, nuoria siitosemakoita, nuoria siitoskarjuja, kanoja mukaan lukien emokanat, ankaemoja, broilieriemoja, hanhiemoja, kalkkunaemoja, tarhattuja fasaaniemoja, tarhattuja sorsaemoja, broilereita, ankkoja, hanhia, kalkkunoita, tarhattuja fasaaneja, tarhattuja sorsia, vähintään vuoden ikäisiä uuhia, alle vuoden ikäisiä karitsoineita uuhia, vähintään

vuoden ikäisiä kuttuja, alle vuoden ikäisiä poikineita kuttuja, siitostammoja mukaan lukien ponitimmat, vähintään vuoden ikäisiä suomenhevosia sekä muita vähintään vuoden ja enintään kolmen vuoden ikäisiä hevosia ja poneja.

6 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Tukea myönnetään enintään seuraavasti:

Tukialueet A ja B	euroa/eläinyksikkö
Emolehmät ja emolehmähiehot.....	133
Sonnit.....	336
Uuhet.....	333
Kutut.....	333
Siat.....	266
Kanat.....	257
Muu siipikarja.....	234
Hevoset.....	245

7 §

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen edellytyksiä

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen edellytyksenä on, että:

- 1) eläimistä on pidetty kirjanpitoa;
- 2) hakijalle on vahvistettu emolehmien ja emolehmähiehojen osalta naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 20 artiklassa määritelty tuottajakohtainen enimmäismäärä ja uuhien osalta lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2529/2001 8—10 artiklassa määritelty tuottajakohtainen enimmäismäärä;
- 3) tilalla on emolehmien, emolehmähiehojen ja sonnien tuen osalta rehualaa;
- 4) emolehmät ja emolehmähiehot kuuluvat lihakarjarotuun tai ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä;
- 5) hevosista ja kutuista kertyy vähintään yksi tukeen oikeuttava eläinyksikkö eläinlajia kohden;
- 6) uuhista kertyy vähintään 1,5 tukeen oikeuttavaa eläinyksikköä; sekä
- 7) kuttujen tuen määräytymisen perusteeksi hyväksytty maidontuotanto täyden tuen saamiseksi on 1 päivän syyskuuta 2003 ja 31 päivän elokuuta 2004 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 400 litraa kuttua kohti tai vuoden 2003 tukihaun jälkeen kutun pidon aloittaneilla tuottajilla 1 päivän toukokuuta 2004 ja 31 päivän elokuuta 2004 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 80 litraa kuttua kohti.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen tuottajakohtaiset enimmäismäärät ovat uuhien osalta samalla tukikelpoisten eläinten enimmäismäärät ja emolehmien sekä emolehmähiehojen osalta tukikelpoisten eläinten enimmäiseläinyksikkömäärät siten, että yksi emolehmäpalkkio-oikeus vastaa yhtä tukeen oikeuttavaa eläinyksikköä. Emolehmien ja emolehmähiehojen osalta tuen maksun perus-

teena olevaan kokonaiseläinmäärään voidaan sisällyttää enintään 40 prosenttia emolehmähiehoja.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten eläinten kokonaismäärä rajoitetaan soveltamalla tilaan eläintiheyttä, joka on kaksi eläinyksikköä rehualaehtaaria kohti.

12 §

Kotieläintukien määräytyminen

Kotieläintuet määräytyvät hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa olevien kotieläinten lukumäärien perusteella seuraavasti:

- 1) emakoista, kanoista, broileriemoista ja kalkkunaemoista maksettava tuki 12 laskentapäivän keskiarvona;
- 2) karjuista, anka- ja hanhiemoista, tarhatuista fasaani- ja sorsaemoista sekä broilereista maksettava tuki kahden laskentapäivän keskiarvona;
- 3) uuhista, kutuista ja hevosista maksettava tuki yhden laskentapäivän perusteella;
- 4) emolehmistä, lypsylehmistä, sonneista ja hiehoista maksettava tuki eläintunnisterekisterin mukaan hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa 1 päivän heinäkuuta 2003 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;
- 5) emolehmähiehoista maksettava tuki eläintunnisterekisterin mukaan hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa 1 päivän tammikuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;
- 6) teurastetuista hiehoista sekä lihasioista, ankoista, hanhista, kalkkunoista, tarhatuista fasaaneista ja tarhatuista sorsista maksettava tuki vuonna 2004 teurastettujen eläinten lukumäärän perusteella; ja
- 7) nuorista siitossioista maksettava tuki vuonna 2004 siitokseen myytyjen eläinten lukumäärän perusteella.

Eläinten laskentapäivä on kuukauden ensimmäinen päivä. Eläimet voidaan toimittaa teuraaksi tai myydä eloon laskentapäivänä. Myytäessä eläimet eloon laskentapäivänä,

eläimet luetaan sen tilan eläimiksi, jonka hallinnassa ne ovat olleet laskentapäivän alkaessa. Emakkorenkaissa emakko luetaan laskentapäivänä sen tilan emakoksi, jonka hallinnassa emakko on ollut laskentapäivän alkaessa.

Kutuista maksettavaa tukea laskettaessa otetaan laskentapäivän eläinmäärän lisäksi huomioon kuttujen maidontuotanto 7 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädettyllä tavalla.

13 §

Kotieläinten keskimääräisen lukumäärän laskeminen

Emolehmien, lypsylehmien, sonnien ja hiehojen keskimääräinen lukumäärä saadaan laskemalla yhteen eläinryhmän yksittäisten eläinten tukikelpoisuuspäivät 1 päivän heinäkuuta 2003 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, ja jakamalla summa luvulla 366.

Emolehmähiehojen keskimääräinen lukumäärä saadaan laskemalla yhteen eläinryhmän yksittäisten eläinten tukikelpoisuuspäivät 1 päivän tammikuuta 2004 ja 30 päivän

Helsingissä 19 päivänä elokuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

kesäkuuta 2004 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, ja jakamalla summa luvulla 182.

Emakoiden keskimääräistä lukumäärää laskettaessa jätetään yhden suurimman ja yhden pienimmän laskentapäivän lukumäärä huomioon ottamatta. Kanojen, broileriemojen ja kalkkunaemojen keskimääräistä lukumäärää laskettaessa jätetään yksi suurin ja neljä pienintä lukumäärää huomioon ottamatta.

Jos tilalla ei ole kanoja, broileriemoja tai kalkkunaemoja viitenä tai useampana laskentapäivänä, enintään neljä ensimmäistä nollamäärää voidaan laskea pienimmiksi lukumääriksi, joita ei oteta huomioon keskimääräistä lukumäärää laskettaessa. Tämä koskee myös tapauksia, joissa tuen määräytymisajanjakso vaihtuu.

Kotieläinten keskimääräinen lukumäärä lasketaan yhden desimaalin tarkkuudella.

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä elokuuta 2004.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Juha Vanhatalo

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

	ey
Emolehmät ja lypsylehmät	1
Emolehmähiehot, yli 2 vuotta.....	1
Emolehmähiehot, 8 kk-2 vuotta.....	0,6
Sonnit ja hiehot, yli 2 vuotta	1
Sonnit ja hiehot, 6 kk—2 vuotta	0,6
Uuhet	0,15
Kutut	0,48
Emakot ja karjut.....	0,7
Kanat (mukaan lukien emokanat).....	0,013
Broilerit	0,0053
Broileriemot.....	0,025
Hanhi-, anka- ja kalkkunaemot	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut.....	0,013
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta.....	0,85
- 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6

ELÄINYKSIKÖIDEN MUODOSTAMINEN LIHASIKOJEN, NUORIEN SIITOSEMAKOIDEN, NUORIEN SIITOSKARJUN, KALKKUNOIDEN, HANHIEN, ANKKOJEN SEKÄ TARHATTUJEN SORSIEN JA FASAANIEN OSALTA

13 teurastettua lihasikaa	1 ey
13 siitokseen myytyä nuorta emakkoa tai karjua	1 ey
223 teurastettua kalkkunaa	1 ey
325 teurastettua hanhea.....	1 ey
585 teurastettua ankkaa.....	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua sorsaa.....	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua fasaania.....	1 ey

N:o 780

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2004 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä elokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan vuodelta 2004 maksettavasta pohjoisesta tuesta 23 päivänä tammikuuta 2004 annetun valtioneuvoston asetuksen (40/2004) 2 §:n 15 kohta, 5, 11, 12, 14, 17 ja 18 § sekä liite 3 seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

15) *eläinryhmällä* emolehmiä, vähintään kahdeksan kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä sonneja, yli kahden vuoden ikäisiä sonneja, teurastettuja hiehoja, teurastettuja sonneja, emakoita, karjuja, lihasikoja, nuoria siitosemakoita, nuoria siitoskarjuja, kanoja mukaan lukien emokanat, ankaamoja, broileriemoja, hanhiemoja, kalkkunaemoja, tarhattuja fasaaniemoja, tarhattuja sorsaemoja, broilereita, ankoja, hanhia, kalkkunoita, tarhattuja fasaaneja, tarhattuja sorsia, vähintään vuoden ikäisiä uuhia, alle vuoden ikäisiä karitsoineita uuhia, vähintään vuoden ikäisiä kuttuja, alle vuoden ikäisiä poikineita kuttuja, siitostammoja mukaan lukien ponitimmat, vähintään vuoden ikäisiä suomenhevusia sekä muita vähintään vuoden ja enintään kolmen vuoden ikäisiä hevosia ja poneja.

5 §

Pohjoisen hehtaarituen määrä

Pohjoista hehtaaritukea myönnetään vuoden 2004 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellostä enintään seuraavasti:

Tukialue C1	euroa/ha
Omena	163

Tukialueet C1, C2 sekä C2 pohjoinen ja saaristo	euroa/ha
Vehnä	88
Ruis	112
Mallasohra	78
Sokerijuurikas	217
Tärkkelysperuna	143

Tukialueet C1—C4	euroa/ha
Avomaanvihannekset, tilli ja persilja	397

Omenan, avomaanvihannesten, tillin ja persiljan tukiyksikkökerroin on 0,95.

Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamaan peltokasvien tukeen oikeuttaville kasveille, lukuun ottamatta vehnää, ruista, mallasohraa, rehuviljaa, säilörehunurmea ja kesantoa, tukea myönnetään enintään seuraavasti:

Tukialue	euroa/ha
C1	115
C2	42

Vehnälle pohjoista hehtaaritukea voidaan maksaa yhteensä enintään 1,87 miljoonaa euroa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää mainitun määrän, tukea alennetaan.

11 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavia kotieläintukia myönnetään tuen hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa tuen määrätymisajankohtana olleiden kotieläinten lukumäärien perusteella. Tuen määrätymisajankohdalla tarkoitetaan laskentapäivää tai muuta tuen määrätymisajanjaksoa.

Eläinmäärä muunnetaan eläinyksiköiksi käyttäen liitteen 3 mukaisia kertoimia.

Tukea myönnetään eläinyksikköä kohti enintään seuraavan taulukon mukaisesti:

Tukialueet/tuki euroina

	C1	C2	C2p *)	C3 P1,P2	C3 P3,P4	C4 P4	C4 P5	Tuki- yksikkö- kerroin
Emolehmät ja emolehmä-								
hiehot	309	309	385	460	460	645	645	1,00
Sonnit	477	485	561	637	637	822	822	1,00
Uuhet	482	490	566	894	995	1180	1180	1,00
Kutut	409	417	434	535	568	625	710	1,00
Siat	348	348	449	449	449	449	449	0,80
Kanat	322	326	433	517	517	517	517	0,80
Muu siipikarja	293	299	408	408	408	408	408	0,80
Hevoset	407	407	407	407	407	407	407	0,75

*) C2p = C2 pohjoinen ja saaristo

12 §

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen edellytyksiä

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen edellytyksenä on, että:

- 1) eläimistä on pidetty kirjanpitoa;
- 2) hakijalle on vahvistettu emolehmien ja emolehmähiehojen osalta naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 20 artiklassa

määritelty tuottajakohtainen enimmäismäärä ja uuhien osalta lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2529/2001 8—10 artiklassa määritelty tuottajakohtainen enimmäismäärä;

3) tilalla on emolehmien, emolehmähiehojen ja sonnien tuen osalta rehualaa;

4) emolehmät ja emolehmähiehot kuuluvat lihakarjarotuun tai ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä;

5) hevosista ja kutuista kertyy vähintään yksi tukeen oikeuttava eläinyksikkö eläinlajia kohden;

6) uuhista kertyy vähintään 1,5 tukeen oikeuttavaa eläinyksikköä; sekä

7) kuttujen tuen määräytymisen perusteeksi hyväksytyt maidontuotanto täyden tuen saamiseksi on 1 päivän syyskuuta 2003 ja 31 päivän elokuuta 2004 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 400 litraa kuttua kohti tai vuoden 2003 tukihaun jälkeen kutun pidon aloittaneilla tuottajilla 1 päivän toukokuuta 2004 ja 31 päivän elokuuta 2004 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, vähintään 80 litraa kuttua kohti.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut tuottajakohtaiset enimmäismäärät ovat samalla uuhien osalta tukikelpoisten eläinten enimmäismäärät ja emolehmien sekä emolehmähiehojen osalta tukikelpoisten eläinten enimmäiseläinyksikkömäärät siten, että yksi emolehmäpalkkio-oikeus vastaa yhtä tukeen oikeuttavaa eläinyksikköä. Emolehmien ja emolehmähiehojen osalta tuen maksun perusteena olevaan kokonaiseläinmäärään voidaan sisällyttää enintään 40 prosenttia emolehmähiehoja.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten eläinten kokonaismäärä rajoitetaan soveltamalla tilaan eläintiheyttä, joka on kaksi eläinyksikköä rehualahehtaaria kohti.

14 §

Teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavat tuet

Vuoden 2004 aikana teurastetuista hiehoista ja sonneista myönnetään tukea enintään seuraavasti:

Hiehot

Tukialue	euroa/teurastettu eläin
C1	210
C2	210
C2 pohjoinen ja saaristo	259
C3	301
C4	387

Sonnit

Tukialue	euroa/teurastettu eläin
C3—P1, P2	131
C3—P3, P4	182
C4—P4	182
C4—P5	333

Teurastetuista hiehoista maksettavaa tukea ei makseta niistä hiehoista, joista on maksettu 11 §:ssä säädettyä emolehmistä ja emolehmähiehoista maksettavaa tukea.

17 §

Kotieläintukien määräytyminen

Kotieläintuet määräytyvät hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa olevien kotieläinten lukumäärien perusteella seuraavasti:

1) emakoista, kanoista, broileriemoista ja kalkkunaemoista maksettava tuki 12 laskentapäivän keskiarvona;

2) karjuista, anka- ja hanhiemoista, tarhatuista fasaani- ja sorsaemoista sekä broilereista maksettava tuki kahden laskentapäivän keskiarvona;

3) uuhista, kutuista ja hevosista maksettava tuki yhden laskentapäivän perusteella;

4) emolehmistä ja sonneista maksettava tuki eläintunnisterekisterin mukaan hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa 1 päivän heinäkuuta 2003 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;

5) emolehmähiehoista maksettava tuki eläintunnisterekisterin mukaan hakijan tai hänen perheenjäsenensä hallinnassa 1 päivän tammikuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, olleiden eläinten keskimääräisen lukumäärän perusteella;

6) teurastetuista hiehoista ja sonneista sekä lihasioista, ankoista, hanhista, kalkkunoista, tarhatuista fasaaneista ja tarhatuista sorsista maksettava tuki vuonna 2004 teurastettujen eläinten lukumäärän perusteella;

7) nuorista siitossioista maksettava tuki vuonna 2004 siitokseen myytyjen eläinten lukumäärän perusteella.

Eläinten laskentapäivä on kuukauden ensimmäinen päivä. Eläimet voidaan toimittaa teuraaksi tai myydä eloon laskentapäivänä. Myytäessä eläimet eloon laskentapäivänä, eläimet luetaan sen tilan eläimiksi, jonka hallinnassa ne ovat olleet laskentapäivän alkaessa. Emakkorenkaissa emakko luetaan laskentapäivänä sen tilan emakoksi, jonka hallinnassa emakko on ollut laskentapäivän alkaessa.

Kutuista maksettavaa tukea laskettaessa otetaan laskentapäivän eläinmäärän lisäksi huomioon kuttujen maidontuotanto 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädettyllä tavalla.

18 §

Kotieläinten keskimääräisen lukumäärän laskeminen

Emolehmien ja sonnien keskimääräinen lukumäärä saadaan laskemalla yhteen eläinryhmän yksittäisten eläinten tukikelpoisuuspäivät 1 päivän heinäkuuta 2003 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, ja jakamalla summa luvulla 366.

Emolehmähiehojen keskimääräinen lukumäärä saadaan laskemalla yhteen eläinryhmän yksittäisten eläinten tukikelpoisuuspäivät 1 päivän tammikuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, ja jakamalla summa luvulla 182.

Helsingissä 19 päivänä elokuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Emakoiden keskimääräistä lukumäärää laskettaessa jätetään yhden suurimman ja yhden pienimmän laskentapäivän lukumäärä huomioon ottamatta. Kanojen, broileriemojen ja kalkkunaemojen keskimääräistä lukumäärää laskettaessa jätetään yksi suurin ja neljä pienintä lukumäärää huomioon ottamatta.

Jos tilalla ei ole kanoja, broileriemoja tai kalkkunaemoja viitenä tai useampana laskentapäivänä, enintään neljä ensimmäistä nollamäärää voidaan laskea pienimmiksi lukumääriksi, joita ei oteta huomioon keskimääräistä lukumäärää laskettaessa. Tämä koskee myös tapauksia, joissa tuen määräytymisajanjakso vaihtuu.

Kotieläinten keskimääräinen lukumäärä lasketaan yhden desimaalin tarkkuudella.

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä elokuuta 2004.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Juha Vanhatalo

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

	ey
Emolehmät	1
Emolehmähiehot, yli 2 vuotta.....	1
Emolehmähiehot 8 kk-2 vuotta	0,6
Sonnit, yli 2 vuotta	1
Sonnit 6 kk—2 vuotta	0,6
Uuhet	0,15
Kutut	0,48
Emakot ja karjut.....	0,7
Kanat (mukaan lukien emokanat)	0,013
Broilerit	0,0053
Broileriemot	0,025
Hanhi-, anka- ja kalkkunaemot	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut.....	0,013
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta	0,85
- 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6

ELÄINYKSIKÖIDEN MUODOSTAMINEN LIHASIKOJEN, NUORIEN SIITOSEMAKOIDEN, NUORIEN SIITOSKARJUNEN, KALKKUNOIDEN, HANHIEN, ANKKOJEN SEKÄ TARHATTUJEN SORSIEN JA FASAANIEN OSALTA

13 teurastettua lihasikaa	1 ey
13 siitokseen myytyä nuorta emakkoa tai karjua	1 ey
223 teurastettua kalkkunaa	1 ey
325 teurastettua hanhea	1 ey
585 teurastettua ankkua	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua sorsaa	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua fasaania	1 ey

N:o 781

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

Luvian kunnassa todetun Newcastlen taudin vuoksi perustettavasta valvontavyöhykkeestä

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 13 §:n 2 momentin ja eläintautien vastustamisesta eläinten kuljetuksessa 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun asetuksen (1363/1994) 4 §:n nojalla, sellaisena kuin niistä edellinen on laissa 424/1994:

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee Luvian kunnassa todetun Newcastlen tauti -tapauksen vuoksi perustettavaa valvontavyöhykettä.

2 §

Valvontavyöhyke

Valvontavyöhyke kattaa liitteessä olevaan karttaan merkityn alueen.

3 §

Noudatettavat rajoitukset

Valvontavyöhykkeellä noudatettavista ra-

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

joituksista säädetään Newcastlen taudin ja lintuinfluenssan vastustamisesta 4 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksessä nro 3/EEO/96.

4 §

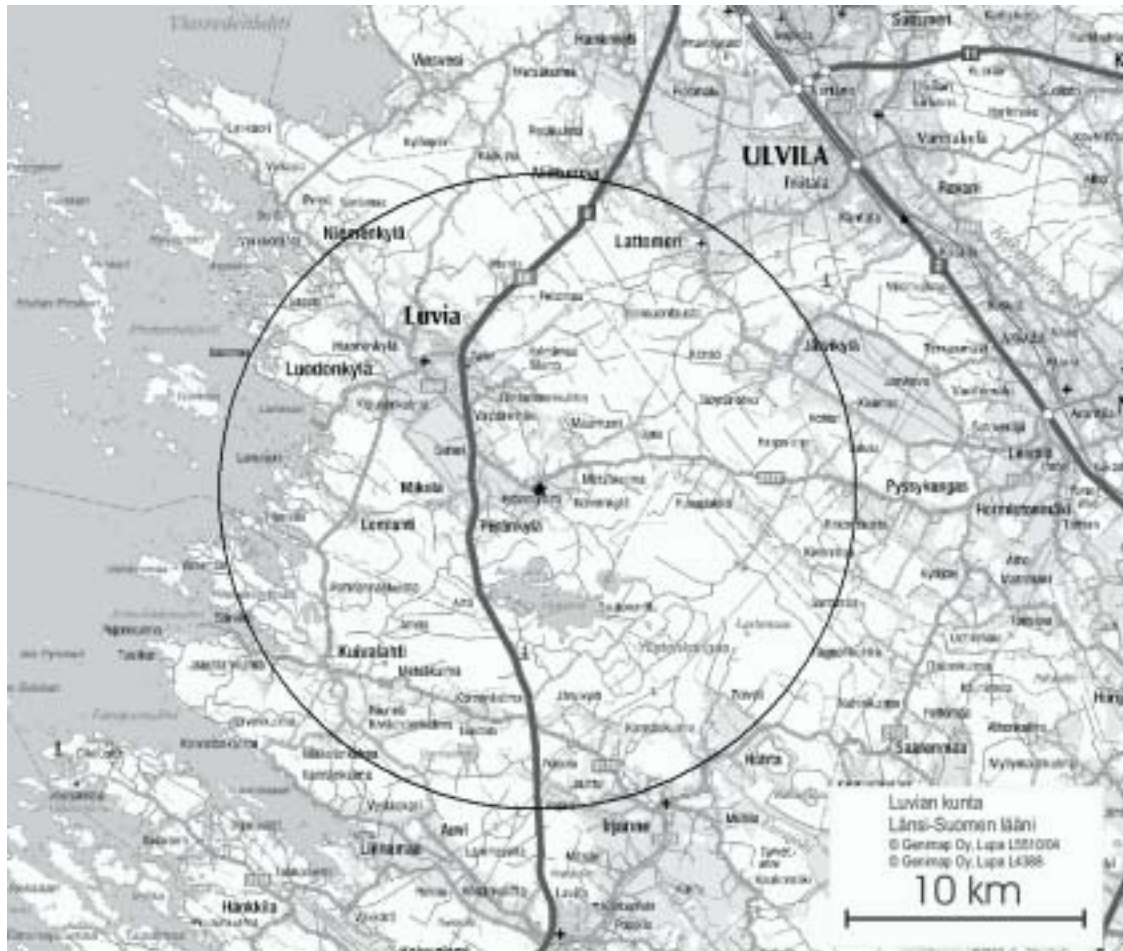
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä elokuuta 2004.

Tällä asetuksella kumotaan Newcastlen taudin vuoksi perustettavista suoja- ja valvontavyöhykkeistä 20 päivänä heinäkuuta 2004 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (669/2004).

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaaja*

Eläinlääkintöylitarkastaja *Kajsa Hakulin*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 782

**Verohallituksen päätös
vuoden 2004 kiinteistöverotuksen päättymisestä**

Annettu Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Verohallitus on 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/92) 22 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 912/2001, päättänyt:

1 §	2 §
Kiinteistöverotus vuodelta 2004 päättyy 16 päivänä syyskuuta 2004.	Tämä päätös tulee voimaan 2 päivänä syyskuuta 2004.

Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Anna Ilves*

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 772—782, 3 arkkia